

българско самосъзнание. Българитѣ сж повече котленци, които притежаватъ чифлици въ околността. Стопанскитѣ и духовнитѣ животѣ на селището е въ тѣхни рѣце.

Въ Делиормана се намиратъ малкитѣ околийски градчета Куртбунаръ и Аккаданларъ, които тепърва ще се издигатъ. По-рано населението около тѣхъ бѣ турско, и поради това стопанскитѣ имѣ животѣ бѣ съвсемъ незначителенъ.

Силистра. На Дунава най-голѣмъ градъ е Силистра, съ 22 хиляди жители. Разположенъ е до самата рѣка, въ малка низина, заобиколена съ височини. Градътъ е планиранъ, има хубави къщи, надъ които гордо се издига нѣкогашната българска педагогическа гимназия. Населението се занимава съ търговия, занаяти и риболовство. Отъ пристанището му се изнася бобъ и храни.

Преди войнитѣ Силистра бѣ културниятъ центъръ на цѣлата областъ, която наричаме Южна Добруджа. Веднага следъ освобождението тамъ се отвори педагогическа гимназия, около която се създаваха по-високи духовни стремежи за българитѣ. Презъ тия времена Силистра съперничи съ най-издигнатитѣ български градове. Презъ 1887 г. тамъ се издаватъ петъ списания! По-късно градътъ загубва това голѣмо предимство, но неговото население винаги се отличаваше съ високъ граждански духъ и съ голѣми духовни интереси. Силистра имаше най-добре уредена библиотека въ Ю. Добруджа и най-добри хорове и граждански оркестри. Презъ време на румънското робство натискътъ върху българското население тукъ бѣ най-силенъ, поради голѣмата близостъ на стара Румъния. Но голѣмитѣ усилия за порумънчване на българитѣ не дадоха никакви резултати, въпрѣки всички преследвания на по-буднитѣ граждани.

Силистра е основанъ отъ римлянитѣ, като седалище